

[Kahnæs]

skal have en redegørelse ved det første tilfælde, hvor man skal udbyde nye bevillinger. Vi synes ikke, det er tilstrækkeligt, men vi synes, det er et fremskridt, og vi er glade for, at det er kommet ind.

Ud over det har SF stillet nogle andre ændringsforslag. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 7, som siger, at staten skal have ret til at deltage i efterforskning og indvinding. Vi synes, det er rimeligt. Når det i lovforslaget bliver slået fast, at det faktisk er staten, der ejer de ressourcer, der er i undergrunden, må det vel være rimeligt, at man også har ret til at gå ind i efterforskning om udvinding. Der står ikke i vores ændringsforslag noget med, med hvor stor en andel man skal gå ind, eller at man skal gå ind, men bare at man skal have ret til det. Det må vel være det mindste.

Vort ændringsforslag nr. 8 fastslår, at der skal fastsættes en arealafgift og en produktionsafgift. Det svarer til den ordning, der er i den norske lovgivning, og forekommer også rimeligt, synes jeg nok.

Endelig har vi stillet ændringsforslag nr. 20 fra SF. Det sigter på at gennemføre en ligestilling mellem de fremtidige og de nuværende bevillingshavere, sådan som vi også diskuterede det i forbindelse med det foregående lovforslag. Vi synes, det er helt uacceptabelt, at man laver forskellige lovregler for bevillingshaverne. Vi ved, at der i en del af de lovforslag, vi vedtager her i folketinget, står, at de ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kun i det egentlige danske område. Vi ved også, at der er en del lovforslag af dem, der bliver vedtaget, der ikke gælder for København og Frederiksberg. Nu er vi altså ved at indlede en ny procedure her, hvor vi også får en række lovforslag, som ikke gælder for A. P. Møller. Jeg synes nok, det er en meget kedelig tendens, vi udvikler her, men sådan er det åbenbart, når en enkelt person eller et enkelt firma besidder tilstrækkelig stor magt. Så må folketinget indrette sine love efter dem. Jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt i noget, man kalder et folkestyre.

Vi må derfor stemme imod energiministerens ændringsforslag nr. 21, som netop cementerer den særbehandling af firmaet A. P. Møller.

Vi stemmer imod fremskridtspartiets mange ændringsforslag, hvoraf nogle vil ændre

lovforslaget meget grundlæggende. Vi kan derfor selvfølgelig ikke gå ind for dem, for jeg vil gerne sige, at bortset fra de ting, jeg har nævnt her, er der jo mange fornuftige ting i lovforslaget. Men det kunne blive endnu bedre ved at vedtage SFs ændringsforslag.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger til nogle af punkterne, men i øvrigt sige, at jeg synes, det er en god ting, at denne for landet så vigtige lovgivning gennemføres med et bredt flertal i folketinget. Sådan ser det i hvert fald ud i øjeblikket.

Det er klart, at der er tale om en ret vidtgående bemyndigelseslov, og det er derfor nødvendigt, at folketinget på forskellige leder følger, hvorledes bemyndigelserne udmøntes. Jeg synes også, at vi ved de ændringsforslag, der er blevet stillet, får en bedre mulighed for at følge dette arbejde, uden at der sker en sammenblanding af det administrative og parlamentariske ansvar.

Jeg synes, det er godt, at energiministeren har lovet, at der ved den første indkaldelse af ansøgninger vil blive givet folketinget en redegørelse. Det lægger vi megen vægt på, fordi vi synes, det er vigtigt, at der netop ved den første indkaldelse sker en bred og offentlig debat. Det kan være, at det også vil være ønskeligt senere, det kan vi ikke sige noget om, men i hvert fald er vi overbevist om, at det er ønskeligt ved den første indkaldelse. Ønsker man det på et senere tidspunkt, vil der naturligvis også være mulighed for det, dersom der er et flertal for, at sådanne redegørelser skal trækkes fra folketingets udvalg og ned i salen.

Der er stillet et par ændringsforslag til § 6, dels af energiministeren, dels af SF. Vi er tilfreds med den formulering – som vi altså også har tiltrådt i betænkningen – som energiministeren har fundet frem til, og også med de bemærkninger, der er givet til ændringsforslaget, idet vi her har sikret, at der ikke kan ske et statsligt engagement, f.eks. et efterforskningsengagement eller et indvindingsengagement, uden at folketinget parlamentarisk har afklaret situationen. Vi regner med, at det med ordene »parlamentarisk afklaring« er sikret, at sagen vil blive givet en rimelig tidsmæssig behandling – ikke sådan, at der ikke bliver tilstrækkelig tid til rådighed. I